

BALVART DE SITGES

SETMANARI CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Carrer de Sant Pere, núm. 6

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES, trimestre, 1'50 pessetas
ESPANYA, id. 2 id.
ESTRANGER, any, 12 franchs

Anuncis, Esquelas, Remittis y Reclams
à preus convencionals

Els de la primera pàgina's pagarán doble

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

ANY III

SITGES, 16 DE AGOST DE 1903

NÚM. 107

FESTA MAJOR DE SITGES

Programa dels festetjos que's celebrarán els dies 23, 24, 25 y 26 d'Agost de 1903, en honor del patró d'aquesta vila, l'Apòstol Sant Bartomeu ⁽¹⁾

DIA 23

La Comissió de joves encarregada de la festa repartirà bonos de carn, pa y arrós.

A las duas de la tarde l'enventament de campanas anunciará el comensament de la festa. Totseguit surtirán pels carrers, difundint animació y alegria els Gegants y las tradicionals dansas populars Bastóns, Diables, Cercolets, etc.

A las sis de la tarde serán portats solemnement cap a la Parroquia, desde'l domicili dels administradors, la bandera y ls tabernacles dels Sants Patrons Bartomeu y Tecla, acompanyats de las bandes de música y de las dansas populars, espectacle plé de colorit y tradicional.

Totseguit comensarán a la Parroquia

SOLEMNES COMPLETAS

en honor de Sant Bartomeu.

A las nou del vespre s'engegará al Baluart un

GRAN CASTELL

DE FOCHS D'ARTIFICI

a cárrech del reputat pirotècnich don Ramón Saura.

Las bandes de música tocarán al passeig del doctor Robert, qu'estará espléndidament il·luminat.

A las deu del vespre, gran funció de sarzuela al teatre del «Prado».

DIA 24

A las set del matí surtirá la

TÍPICA MATINAL

que despertarà al poble ab aquest espectacle plé de llum y de poesia, anunciantli'l jorn de la festa. Els joves repartirán flayrosos rams a las senyoretas.

A las deu del matí

SOLEMNISSIMS OFICIS

a tota orquesta a la Parroquia, predicant el Reverent Estebanell.

A la surtida del ofici, la Corporació municipal será acompanyada per tots els balls a la Casa de la Vila, en quina plassa s'engegará una

GRAN TRONADA

fent els balls populars els corresponents exercicis.

A la una surtirá l'acostumat

LLEVANT DE TAULA

(1) El programa oficial encare no s'ha concretat y públiquem solament notas oficiosas.

que recorrerà tots els carrers de la vila. La Comissió de joves que aquest any ha organitzat la festa, repartirà a domicili xamosos ramells, quin benefici será destinat al mellor esplendor de la Festa Major.

A las quatre de la tarde se celebrarán a las Societats recreativas

GRANS CONCERTS

A las sis surtirá la

SOLEMNE PROFESSÓ

DE SANT BARTOMEU

A las nou del vespre las bandes de música donarán SERENADAS a las Autoritats.

A las deu

GRANS BALLS PÚBLICHS

a las Societats recreativas.

DIA 25

La Comissió te en projecte col·locar la primera pedra del monument al inoblidable compatrici

DOCTOR BARTOMEU ROBERT

A las cinch de la tarde

GRAN CARRERA DE CINTAS

al passeig del doctor Robert, repartintse premis al vencedors, y

GRAN BATALLA DE FLORS

concedintse varis premis als cotxes, automòvils y bicicletas mellor adornadas.

A las nou del vespre al teatre del «Prado» s'hi donará una gran

FUNCIO DE SARZUELA

y al teatre del Retiro

GRAN ACONTEIXEMENT TEATRAL

DIA 26

De sis a vuyt de la tarde una banda de música executarà triadas composicions al passeig del doctor Robert.

A las deu del vespre

GRANS BALLS DE SOCIETAT

a las Societats recreativas.

La Comissió repartirà premis en metàllich als carrers qu'estiguin mellor adornats durant las festas. També se'n repartirà al balcó que hagi estat més ben guarnit durant l'any.

La Comissió te en projecte celebrar un concurs de Foot-Ball y de Gossós Fox-Terrier.

NOTA: La companyia de M. Z. A. ha establert l'acostumada febaixa de preus en els trens.

El procés de Montjuich

Un dels temas obligats, cada volta que'l Parlament espanyol inaugura las sevas tascas, es el relatiu a la revissió del procés de Montjuich; els diputats republicans no's cansan de demanarho y al demanarho se fundan en un doble motiu; en primer lloch, que a consecuencia de dit famós procés, varen ser condemnadas personas que eran ignocentas y en segon terme, que com a medi pera arrancar declaracions se va fer us dels torments. En aquestas dugas afirmacions se fundan ells pera assolir la tan desitjada revissió, afirmacions que pel que sembla no son purament gratuïtas si que pel contrari se fundan ja en declaracions de personas que han sigut víctimas dels suposats torments ja en cartas que algun d'ells ha rebut. Ab tot, el govern espanyol per boca dels seus ministres no's cansa de repetir y afirmar que tals torments y tals injusticias no son res més que una de tantas fábulas, que a Montjuich va ferse justicia, que a Montjuich no's va atormentar a ningú y que per lo tant en manera alguna procedeix la revissió del procés.

¿A quin dels dos hi ha que creure? ¿Als diputats republicans que afirman las injusticias y torments, o al govern que las nega en rodó? Aquesta es la pregunta que's fa molta gent d'un quant temps ensá; pregunta que no solsament es contestada de diferents maneres, sino que al mateix temps ocasiona un sens fi de discussions, y de tal modo aquest assumpto ha passat a ser del domini públich, de tal modo aquest assumpto ha arribat a preocupar a la opinió en general que sense que siga dable el prejugat sobre el fondo de la qüestió, es lo cert que de día en día va guanyant terreno l'opinió dels que creuen que la revissió del procés de Montjuich s'imposa; y al dir aixó, al dir que aquesta revissió s'imposa no's que vulga suposar la existencia de tals injusticias y martiris; no, la revissió del procés de Montjuich s'imposa tant si son certs els fets delatats com si no ho son; si son certas las afirmacions dels republicans, si realment a Montjuich van haverhi torments, per gran que hagi sigut el mal que'ls anarquistas ab sos crims cobarts y repugnants hagin fet a la societat, per gran que siga la seva maldat, no abona ni disculpa en manera alguna l'emplu de procediments inquisitorials, que no solsament fa molts sigles que están abditos dels codichs y per lo tant son ilegals si que també son impropis d'un país que forma part del concert dels pobles civilisats; y si per altra banda, si tals afirmacions son falsas, si a Montjuich va ferse justicia, si a Montjuich no va haverhi torment, la revissió també s'imposa y s'imposa porque el públich s'en convenci d'una vegada, porque el públich vegi clar una qüestió que cada día la veu més fosca, porque'l públich es convenci per ara y per sempre més de que viu en un país civilisat y pera que al propi temps puga donar un escarment fort a n'aquells que ab sas denúncias falsas o be han volgut alarmar

a la societat o be han fomentat una campanya que'ls convenia pera els seus interessos particulars o polítichs.

Tinguïho en compte això el govern; convenis de que en aquet cas particular no n'hi ha prou en haver fet justícia es precis demostrarho donchs de lo contrari pel camí que va la cosa potser arribará un dia en que la gent creurá ab las afirmacions dels republicans.

Que ho fassí donchs aixís, que pel demés o sia per combatre l'anarquisme hi ha molts medis, una bona llei, una bona vigilanciá y prohibició absoluta de tot lo que siga propaganda anarquista començant pels meetings y reunions ahont se fomentan tant terroríficas com destructoras propagandas, meetings y reunions que en la actualitat son toleradas y respectadas.

F. SANS Y BUÍGAS

Agost de 1903.

Lleó XIII, Papa social

(DE COLABORACIÓ PARTICULAR)

III y últim

En general aquestas condicions de treball, que l'obrer no pot renunciar, han de constar en tot contacte de treball «puig no's tracta aquí de drets de que lliurement pot disposar l'home, sino de debers que té pera son Deu y que ha de cumplir estrictament»; califica de *iníquo*, el contracte en que no constaren ditas condicions, (la especial referencia al descans per las forsas gastadas en el treball). Respecte al salari, no creu «que l'amo quant ha pagat el salari que va prometre, quedi lliure y res més tingui de fer», puig el treball al costat de son caràcter *personal*, té el de *necessari*, es a dir el ser suficient pera la vida; de manera que encare que l'amo y el treballador estipulin un salari, si aqueix no es suficient a las necessitats de «un obrer frugal y de bonas costums» hi hauria aquí molta injusticia ja que amos y treballadors se trovan en condicions molt diferents. El Papa's mostra partidari de que «lo millor seria reservar la resolució d'aquestas qüestions a las corporacions», y en últim terme «acudint a la autoritat del Estat». Está d'acort ab l'increment de la petita propietat «en primer lloch per ser més conforme a equitat, la distribució de bens»; aquesta forma de possehir, acostaria «las dos classes de ciutadans en que s'han dividit els pobles» (els molt richs y els molt pobres); en últim terme seria molt convenient aquest fraccionament de la propietat «perque's faria produhir a la terra major número de fruits»; «perque l'home quan treballa en terreno y que sab que's seu, ho fa ab més entusiasme y més cuydado».

L'autoritat pública, no pot abolir la propietat privada, pero deu «moderar son exercici y combinarlo ab el be de tots». A la solució de la qüestió obrera, hi pot contribuir las institucions de seguros mútuos; els gremis (adoptantlos als temps actuals); això fora convenient «puig apartaria a las massa dels esvalots»; en cas de desaviença «fora convenient que homes prudentssy abtes, a quin arbitri toqués dirimir la qüestió».

S'ha de procurar «ab molta diligencia que al obrer no li falti abundancia de treball» y que «hi hagi subsidis suficients pera socorrer la necessitat de cada hui, no sols en els accidents repentins y fortuits de la industria, sino també quan la malaltia o la vellesa, u altre desgracia caygués sobre algú». Veu el Papa un perill en las associacions anti-cristianes «peque las discordias interiors, companyas sempre de la pobreza, ocupan el lloch de la caritat y del amor». Açaaba tan famós document pontifici, incitant als Estats «a que donguin lleys y ordenansas previsoras»; als richs y als pobres «que tingan present sos devers»; «pósínse en vigor per tots, las

costums cristianes...», «apliquin totas las forsas de sa anima y tota sa industria, els sagrats ministres» y sobre tot els Bisbes, que ab «l'autoritat y l'exemple no olvidin de inculcar als homes de totas las classes las ensenyansas de vida presas del Evangelio». La caritat es el remey suprem pera resoldrer la intrincada cuestió social y per aixó a virtut tan exelsa hem d'aplicar tots nostres esforços, ja que en «la caritat cristiana es resúm la llei de tot l'Evangelio».

Després d'haver extractat la enciclica *Rerum novarum*, seria arribat el moment de comentar-la a la llum de las solucions donadas al problema social per las escolas radicals, evolucionistas socialista de Estat, socialistas cristians, etc., pero la falta d'espai no ho permet, per lo que'm limitaré a lleugeras consideracions. El Pontífex es dels que consideran a la cuestió social, com una qüestió moral y com Ziegler y Tolstoi, entén que la regeneració de la societat ha d'esperar a que l'individu per una mena de terapéutica social, arribi, no a un estat tal, en el que las passions no existeixen, sino en situació que permeti que tota reforma tinga un fonament ben cimentat: la bondat del individu. Té fonament la opinió de Lleó XIII? Fem, avans de discutir el pensament d'un Papa, una observació, y es que, ni pera els catòlichs; es dogma de fe sa paraula en lo que no's refereixi a la fe o a las costums; veritat es que per acatament a sa alta autoritat es prudent que'ls catòlichs s'inspirin en sa doctrina, sens arribar a lo fet per Perin que renunciá a sas creencias individualistas, per veurèr en el document que havem estudiat una desviació de aquell individualisme manchesteriá que nasqué al calor dels principis de la enciclopedia y va pendre có's en l'hecatombe del 93; ni a lo afirmat pel cardenal Lavigerie que, opiná que «sobre els punts decidits per Lleó XIII, era lícit avans la lliure discussió, pero ha deixat de serho, desde que s'ha publicat la enciclica. Continuant lo que dihem, ¿será moral la cuestió social? Es a dir: ¿podrá curarse el malestar que grans y petits sufren educant l'anima? S'ha arribat a dir que aquesta cuestió, (la social) ho era de método, altres han convingut qu'era de estómach y altres han afirmat qu'era jurídica, mentres ab millor acort, segons mon entendre, alguns han sostingut que feya referencia a tots els ordres de la vida. No hi ha dupte de que molt hi haurá de religiós y moral en el malestar que tots patim, pero dich jo, resolt tan gros problema, ¿menjará el que té gana y tindrà satisfacció nostra inteligencia jamay satisfeta y nostra voluntat jamay domada? No, no'l tindria, a no convertir l'home en angel y si aixó fos possible, la millor doctrina seria la socialista-comunista a lo Platon o a lo Tournier, quant no la anarquia somiada per tants pensadors, pero jamay el socialisme científich militant o crítich a lo Marx o a lo Engels, perquè si regissin seria precis que'l cap dominés al cor y a las horas trist es dirho! adeu beatitud y s'acabaria per sempre la pau del mon comunista. Opino donchs, que la cuestió social té de tot; de moral y religiosa, de económica y de jurídica, de artística y de pedagógica, en fi té tants aspectes com té la vida humana.

Quina ha d'esser la missió del Papat en tant magna qüestió? En el meu entendre, seguir els passos de Lleó XIII; veritat es que no ha dit molt y ha sigut poch radical al indicar camins, si el comparém ab Katteler Maning, pero s'ha de tenir en compte que no podria el Papa parlar ab sa inmensa autoritat a 250 millions de catòlichs ab la cruesa *bassalliana* ab que s'expresaba el cardenal Mermillo al afirmar que «hi havia molts explotats»; molts va fer el Pontífex; posá els fonaments del colossal edifici, que sos successors tindran de consolidar. Afirmar Stead que si'l Papa anava al devant del serialisme y's fés angle-sajón realisaria son somni de catolicitat; deya Maning

que «el mon no está governat per las dinastias; la Santa Sede deu entendrer's ab el poble» creu Nitti que «l'Iglesia necessita conquistarse l'adhesió y l'amor de las classes populars» y que «l'Iglesia sent mes cada vegada l'imperiosa necessitat de tornar al punt d'ahont va naixer, aixó es, al poble». A mon entendre aquesta es la direcció que ha de seguir l'Iglesia, puig de lo contrari inmensos mals vindran sobre el món ja que es inutil volguer retrocedir, donchs l'humanitat si be no camina cap al socialisme, té marcada tendencia a la intervenció del Estat pera realisar la justícia, es veritat que relativa, pero missió de tots es que tots els dias's vaigi apropant més y més a la absoluta. La política dels governs, va en aquesta direcció; la mateixa Inglaterra que títols y bens tenia, pera mostrarse contraria a n'aqueixa suposada omnipotencia del Estat, fou la primera en dar al mon, exemple ab sos *factorys-acts*, de que quant las ideas's torsan inútil es, volguerlas aturar; sa conducta la segueixen avuy França, Alemany, Italia, Austria y fins en Espanya se vehuen tendencias en eix sentit, en el nou partit democrátich. No vull acabar aquestas ratllas, sense rendir un tribut d'admiració al gran Lleó XIII, el sabi *bisbe economista* de Molinari; inspirinse en son exemple els seus successors y la pau del mon estará assegurada.

EMILI ROMANO.

Sitges y Agost de 1903.

El rey Tortuga

AL AMICH RICART ROIG

Spectatum admissi risum teneatis amici?
HORACI.

Fullejant la tradició de pobles esborrats de la memoria, se n'hi troba un ahont niaba la llegenda més horrible.

Parla d'una mena de ninot endressat ab figura de persona, sostenintse per pilastres ennegridas de feredat y ab els brassos penjats sempre com un plech de roba bruta. La seva cara apartada quelcom d'aquest llastimós conjunt, prenía el tó simpatic de fer riurer. Era de mico endiumenjat menjant una avellaneta corcada y traslluhia un groch de cera com trista visió de bruixa.

Per aixó s'allunyaren d'ell y malgrat sos desitjos d'humanisarse, refutjá la vida de societat, empresonant sa juvenesa en un serralot gayrebé lluny dal poble. ¡Oh poble mesquí, de supersticions rastreras;! caiguin damunt teu totas las desferas divinas, aixafante com la cuca verinosa sota la molsuda espartdenya del pagés infatigable! Aixís s'exclamaba l'home condolit del seu desterro.

¡Llastima gran que'l autor d'aquesta historia, no'ns refereixi els cantichs més llampants de sa congoixa. Sens dupte en el manuscrit perdut, s'hi trobaban esgarrifosos renechs y altre mena de xiscles que aquí vindrian molt be pera ressaltar sa figura; mes, no'ns fan falta; un altre capítol no menys interessant ha pogut conservar-se y aquet tracta del casalot y de las costums llegendarias de sa fera.

El casalot si be esvahit, era tot de roca viva, midaba cinquanta canas de llarch per divuit de ample y mancat en distribució semblaba una ampla capsa d'esbarjo; un corral malmés per la intemperie y covert de fullaraca per tot matalás de catre. Arrepantse a sas parets a la part del defora, quatre figuras sendrosas abrassavan els fonaments del castell boy aguantantlo y s'h colltorsia l'eura que, enfilada ab ma de ferro, verdejava l'edifici fins dalt mateix de sa torra.

Cercat per aquelles parets aspres, nostre bruixot s'havia tornat com ellas y com ellas dava sombra de recansa. Tenia que viurhi sempre, esser misteriós per forsa y espantar llurs criaturas, que'ls seus pares reprenian recordantlohi sa feresa.

Aquest era son esglayador paper y la més fonda tristesa, que per fi tingué que pérder;

portat per ella sens valia de cap mena s'acostumà a la soletat indecisa de fredor y udolà com a bestia.

Xisclava a las aus depressa ab esferehiment de desvari y pujant de tant en tant dalt la torre del casal, encenia un fanalet tot brandantlo ab esperneig de quimera.

Aquella claror somorta de negre gris de presiri, semblaba el presentiment satisfet d'un desengany y aplassaba en el poble tot resant en professó com un espès fum de boira.

Y després d'aquest simulacre d'ansias, succehian las desgràcias de sempre, cullitas malmesas, remats enmalaltits, esclafament de recorts íntims y una pila esgarrifadora de plagas, ennegrint per sempre més la benhauransa d'aquella gent sens malícia y que per sol fet de no tenirne o tement un altre càstich deixaban d'inquietar el guardia de la torra...

Un jorn amaneixí cobert de las més sospitosas boyras y caigué un diluvi d'aigua; no crech dir l'esvalotament del vehinat y els prechs d'angunia; lo cert és que s'ompliren de gom a gom moltes casas, ofegantse els bestiaris més prehuats de l'encontrada. Desde llavors els gemechs de destalliment se convertiren en indignació de venjansa y al toch anguniós de la campana l'emprengueren contra el famolench solitari que ajegut y boca terrosa es refrescaba entre aquell llot de pluja.

Boy dantse compte del aconeteixement saptat que'l perseguia, mitj sospitant son intent, contemplaba el moviment de desfici. Pujaba la gentada per un caminet desaparegut de la ressenya dels mapas y solsament mancaba un tros de costa per arribar a la seva tanca d'esbarjo; tampoch se feu esperar gayre; cinch minuts no més y un cop de pedra trontollaba la porta del castell fentla estellas.

Habia sigut tirada per la feridora vanguardia del despit com l'avís de perill que s'apropaba al solitari, qui desplegant tot seguit las sevas camisas corcadas, tragué una trompeta dels pantalons fentla piular lliurament als ayres purs de montanya.

Desde allavors deixá d'esser visió de fantasma y fou rey; a son entorn aparegueren unas sombras esborradas que apilotantse al seu aprop, prenían figura d'home, després saltaban las pedras aixís que anava escupintlas y promptament dirigia un exercit ben terrible.

En aixó el poble anava avansant y las pedras rebotint sobre el casal ab més forsa, fins que nostre héroe enjegá els dragons y cucas feras que tenia empresonadas, engolintse en breus moments els darrers bruyits de guerra.

Aixís el reconeixeren rey passejanlo pels carrers disfrassat de bestia mansa. Una closca de tortuga cubria la corassa de son pit, sotentia a la ma dreta una branca d'olivera ab una serp enroscada, y a l'esquena un llibre vert ahont la ciencia de la magia hi tenia molt que veure.

Ja no ni feren més de guerra y avuy encara recordan la desfeta d'altre temps y quan quiscun va a aquell poble, si pregunta pel castell l'hi descrihuen tot senyantse las iras del rey Tortuga.

J. C.

Misteris

Es nit fosca, en que tenebras divagan per tot arreu.
Las campanas a morts tocan escampant sa trista veu
Son las deu.
Las campanas a morts tocan per l'hereu!

Quanta gentada endolada cap a misa va corrent.
Lo vellet de casa'n Roca llensa un plor amargament.
Oh, gran Deu!
Plora'l vell de casa'n Roca per l'hereu!

La pubilla de ca'l Bayes per moments se va morint.
Lo roig color de sas galtes

ab prestesa va fugint
Ja ho veyeu!
Are's moia la pubilla per l'hereu!

Misteris corren pe'l poble que bardejats ab honor,
al hereu y a la pubilla,
no'is hi fan gens de favor
Corfa veu
si l'hereu o la pubilla.....
¡Ay Deu meu!

S. PELEGRI ARGILAGA

NOTICIAS

El passat dissapte debutá al teatre del «Prado» una notable companyia de sarzuela dirigida pel senyor Austrinch, y de la que forman part entre altres celebrats artistes, las distingidas tiplés senyoretas Rodriguez y Cuello.

Se posaren en escena las sarzuelas «El duo de la Africana» «El puñao de rosas» y «Cambios Naturales», obtenint totas molt bona interpretació y havent agradat moltíssim «El puñao de rosas», que dintre del seu género es de lo milloret que hem vist.

Per anit estavan anunciadas las obras «El tirador de palomas», repetició de «El puñao de rosas» y «Los granujas».

Pera'ls dias de la Festa Major, se preparan funcions extraordinarias.

Aquesta nit se te de celebrar al teatre del Retiro un gran espectacle teatral, estrenantse en aquesta vila la magnifica obra en dos actes de'n Rusiñol, «El pati blau», que tant éxit ha obtingut, essent posada en escena ab l'ermosíssim decorat de'n Vilumara ab que se estrená a Romea.

Després se posará en escena el grandió drama de'n Shakspeare «Otelo», que tant magistralment interpreta el senyor Viñas.

La companyia está composta de notables artistes.

No duptém que'l teatre se veurá brillantment concurregut.

Se trova entre nosaltres el digníssim. compatrici don Marián Armengol, que tant valiosos serveys va prestar a favor dels sitgetans en la catástrofe ferroviaria de Cenicero.

El senyor Armengol ha sigut molt felicitat per sa nobilíssima conducta, reben moltes provas de simpatia, y la seva estada en aquesta vila está relacionada en las reclamacions a la companyia del Nort.

Avuy al mitj dia tindrà lloch a la Casa de la Vila la subasta de las dansas populars.

La festa major d'enguany va a càrrech de una entusiasta comissió de joves sitgetans y de la colonia forastera, d'acort ab l'Alcaldia, quina ha emprés els treballs ab molt éxit.

Aquesta setmana passada han arribat varias familias forasteras, entre ellas la del senyor Comte de Moy.

El passat dimecres sigué confortada ab els aussilis espirituals, estant en un estat gravíssim, la respectable senyora Donya Bonaventura Travé mare política del nostre amich Don Francisco Huguet, quina senyora compta la edat de noranta set anys.

Li desitjem una prompte milloria.

Avuy a la nit al sató d'istiu del Prado, s'hi celebrará l'acostumat ball de la Fira.

Ahir ja's comensaren a instalar al Passeig del Doctor Robert las paradas de la Fira anomenada de istiu, y que pe'ls preparatius que's notava, sembla que resultarà molt animada.

Els nostres estimats amichs, els esposos Don Joseph Planas y Robert y Donya Maria Izabal de Planas han tingut la inmensa desgracia de veure morir a un xamós fillet a las pocas horas de haber nascut.

L'acte del enterro celebrat el passat dimecres a la tarde, resultá una sentida manifestació de condol. Enviém als nostres amichs y sa apreciable familia la expressió més sincera del nostae sentiment.

Ha sigut elegit Senador regionalista de la Económica de Amichs de País de Barcelona, el respectable patrici Don Felip Bertrán de Amat, pare del nostre distingit amich, el diputat provincial d'aquest districte Don Joseph Bertrán y Musitu.

A las moltas felicitacions que ha rebut, hi ajuntém la nostrá mes entusiasta.

La setmana passada, després de brillantíssims exercicis, va obtenir el grau de Ingenyer industrial en la Universitat de Barcelona, el nostre estimadíssim amieh y compatrici Don Pere Catasús y Soler.

Rebi la nostra més coral enhorabona que fem extensiva a sa apreciable familia.

En la causa instruida pel Jutje especial Don Ramón Carreras, sobre el descarrilament de Torremontalvo, han sigut procesadas tretze personas. Entre ellas hi figuran varis inginyers, ajudants celadars y altres que desempenyan caarechs inferiors.

Sembla també que serán degudament atesas las reclamacions que presentin els perjudicats per aquella horrorosa catástrofe.

En la secció passada del Ajuntament, el companyero Mitjans las empegué contra'ls digníssims joves, que valguent honrar a la nostra vila, aquest any, d'acort ab l'Alcaldia, s'han emprés la Festa Major de Sitges ab gran zel y entusiasmisme. Las barrabassadas ditas pel cunyat del administrador de Consums y cusí del Secretari, no tenen altre objecte que evitar que enguany els bonos als pobres els reparteixin els joves y no el Secretari, que tant be li venian després per cercar vots. De lo dit per en Mitjans tot el poble s'ho ha prés ab una rialleta que val un imperi.

Després de la sessió el regidor socialista Carbonell y Company, se encarà ab un estimat company nostre, y proferí certa mena de amenassas contra ls redactors del BALUART, que cauhen de ple dintre l'Codich Penal.

Si nosaltres fossim de la cilanya del caciquet y dels mateixos socialistas, ja hauriam promogut una causa criminal, que per cert no li haguera anat gayre be al furios regidor socialista. Pero no som venjatius y ns ho preném a la fresca. Y consti qu'en Mitjans ha demanat duas vegadas al Ajuntament y l'any passat els dos regidors socialistas damandaren criminalment a dos digníssims compatricis.

Pero nosaltres som generosos y solsament els demandém devant de la opinió pública, que ja ha judicat an ells y a nosaltres, y ho farà completament y ab tota equitat en las vinentas eleccions.

¿Qui tirará ls tiros?, com diu l'amich Genís.

Com ja tenim anunciat, demá diumenge's donarán en aquesta vila dos importants concerts de violí y piano, organísats pel conegut mestre compositor D. Eduard Viscasillas, ab la cooperació de son fill, célebre violinista y primer premi del Conservatori de Bolonia.

El primer concert se donará a las dotze del matí al Retiro y'l segon a dos quarts de deu de la nit al Prado.

Els éxits sorollosos que en sa brillant carrera artística han obtingut els dos concertistas y la sanció que ha rebut son mérit en las grans capitals de Europa, son garantía segura del seu talent y fá que nosaltres esperém ab viu desitj l'ocasió pera poguerlos aplaudir en els triats programas que publicarem en el número passat.

Es molt d'agrahir la deferencia dels senyors Viscasillas al escullir la nostra vila pera donar els concerts, y tenim la plena convicció que'l públich sitgetá sabrá apreciarla, assistint a la festa pera contribuir a son lluhiment.

El nostre estimadíssim amich y company de causa, el jove escriptor de Vilanova, D. Gustau Galcerán, ha obtingut la Flor natural en el Certamen literari de Sabadell, ab la poesia «Camparola».

El Centre Catala de Vilanova ha obsequiat al senyor Galcerán ab un espléndit banquet ab motiu de tant hórros triomf literari, pronunciantse entusiastas brindis dedicats al nostre amich.

Felicitém coralment al senyor Galcerán.

El passat dissapte hi hagué una reunió de propietaris a la Casa de la Vila, ahont l'inginyer Gorria ensenyá els planos acabats del Pantano que's projecte construir en aquesta comarca, donant amplias explicacions sobre'l mateix.

No cal dir quant desitjariam que's portés a la práctica tant hermós projecte, que tant contribuiria a fomentar la riquesa agrícola é industrial.

Imprempta de F. Bazarias; Balmes, 71.—Barcelona

Cassadó y Moreu

PIANOS

Vendas, Lloguers y Plassos
Dormitori Sant Francesch, 27 - Barcelona

Vins Ilegítims de Sitges

de la cullita de
D. FELIP FONT

(Premiats en varias Exposicions)

Malvasia, seca y dolsa..	2'50 pessetas litre
Moscateil, sech y dols.	1'00 » »
Macabeu, sech y dols.	0'60 » »

— Se garantiza la puresa —

PARELLADAS, 20

FÁBRICA DE LICORS

Primera a Sitges

MIQUEL RIBAS

A petició de molta clientela, y en vista del gran éxit obtingut ab el **WERMOUTH** marca **MARGARIT**, quina classe es sens dupte la millor que's fabrica a Espanya, puch desde avuy oferir el **RON MARGARIT** ab la confiança que no desmereixerá de la fama que ja acreditada té dit **WERMOUTH MARGARIT**.

♦ Wermouth **BLANCA SITGES** (sech) ♦
MALVASIA y **MOSCATELL** de cullita propia
Existencias en tots els Cafés, Restaurants. Colmadors, etc.

VI MIRABENT

CONTRA LA INAPETENCIA
- Reconstituyente ténico. Entren poderós -

Segona la perdua del apetit y anorexia, y en vista del gran éxit obtingut ab el **VI MIRABENT**, constituit a base de les tres quina, Sarsa, Calumby y Peptonó d'ou, esser un dels reallims. Tenen un efecte y unich reconstituent natural y complet. Dit **VI**, soporat pe le estómichs més delicats, anorexia y la realitza les forces en los indurados que experimentan un decaiment orgánic. Al propi temps facilita una bona digestió evitant las trabas de la triompania. — Pren de la botella, 2'50 pessetas.

Pera la cascos en que s'iraca de combelir la afecció, s'iraca de combelir la afecció y de combelir la afecció degudas a pobresa de sang, tenim preparat el **VI MIRABENT** Ferruginos contra la anorexia, la compo en sembla al anterior, ab la adició del ferro, en estat perfectament soluble y enterament assimilable. — Pren de la botella, 3 pias.

Quan al la necessitat de combelir la afecció, tenim preparat el **VI MIRABENT** Fosfatat, contra la anorexia, la compo en sembla al anterior, ab la adició del ferro, en estat perfectament soluble y enterament assimilable. — Pren de la botella, 3 pessetas.

DE VENDA A SITGES: Farmacia del senyor Valles, Plaça del Marqués de Mont Roig

DIPOSIT A MADRID: Fuencarral, 103

A BARCELONA: Oficina de la... i l'edició químic de F. MIRABENT: Diputació, 41 i Girona, 38

Imprempta LA CATALANA

DE

Francisco Baxarías

IMPRESIONES DE
TODAS CLASES

Balme, 71
Barcelona

GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT
EN OBJECTES PRO-
PI PERA REGALOS

Carrer del Carme, núm. 1, y Rambla de las Flors, núm. 37; BARCELONA

VERMOUTH BALOMÍ DEL GRECO

PER LITRES Y PER AMPOLLAS

Fundas de palla, a 18 ptas. miler, y per paquets de 250, ptas. 5

PLASSA DEL MARQUÉS DE MONTROIG

GRAN CONFITERIA Y PASTELERIA

DE

Joseph Massó [Bruguera]

Plassa del Marqués de Montroig, 2

GRAN NOVELTAT EN OBJECTES PERA REGALOS — Bombons acits — Pastillas café ab llet Logroño — Reposteria classe extra — Gran assortit de Galletas — Xocolatas a la pedra, de las més renomadas marcas — Viscuyts — Pasta membrillo — Formatges — Mantegas — Cafés Puerto Rico y Mocka — Sucres — Pastas pera sopa — Ayguas minerals: Vichy Catalán, Marmolejo, Celestins, Vals, Hospital, etc. — Pa gluten — Conservas — Licors: Anís del Mono y de Maria Brissart, Xerés, Vins Heredia, Xampanyes, Malvasia y Moscatell de Sitges — Vermouth — Ron, etc., etc. — Gel, Horxatas, Xarops, Refrescants, Gasseosas, Cervesas, etc. —

Gamiseria y Corbateria

Boqueria, 32. - Barcelona

Gran assortit en Camisas, Corbatas, Mocadors y tots els articles pertanyents a n' aquest ram.

Gran baratura de preus

La Camiseria que ven més barato de Barcelona

ESPECIALITAT

en Camisas a mida

LA CATALANA

Compañia de segurs contra incendis y explosiões a prima fixa

Establerta a Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5

EDIFICI DE SA PROPIETAT

GARANTÍAS:

Capital social 5.000,000 pessetas.

Reservas y primas 13.294,501'73 pessetas.

Fondos colocats en inmuebles a Barcelona y valores de major cuantía

Sinistres pagats: 6,283, que importan 7.632,260'39 pessetas

AGENCIA DE SITGES: — VICENS MORANDO Y BERTRÁN